

Год. VI

1927-1928 г.

Кн. 5 и 6.

Клепало бие.

Клепало бие, утринна почена.
Да ида Господу да се помоля
Съ чиста мисълъ и глава склонена
За моята, великата неволя;

Да се помоля милость да излѣе —
На тѣло, на душа да прати здраве,
Смутений разумъ въ новъ пжтъ да оправи
И съ искрица любовъ сърдце да сгрѣе:

Да мога пакъ да любя и страдая,
И търпя безъ гнѣвъ, и да прощавамъ,
Да нося кръста си, безъ да роптая —
Съ умразата да го не унизявамъ.

Ив. Вазовъ.